

உ

அருள்மிகு பண்ணாரி மாரியம்மன் துணை.

திருவெம்பாவை

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருநெல்வேலி

(2 பைசா) விலை

4232

Q25

ACC. NO. 4232

Q25.

பண்ணாரி

அருள்மிகு பண்ணாரி மாரியம்மன் திருக்கோயில்

அன்பளிப்பு

1980

அருள்மிகு

பண்ணூரி மாரியம்மன் திருக்கோயில்

பண்ணூர்.

அறங்காவலர் குழு.

பரம்பரை அறங்காவலர்கள்.

1. திரு. C. B. வீரப்ப கவுடர்
2. „ C. T. வெங்கட்டராம நாயுடு
3. „ N. பழனியப்ப கவுடர்
4. „ வெ. வீரப்ப கவுடர்
5. „ ஊ. இராமசாமி கவுண்டர்
6. „ C R. தங்கவேல்

நியமன அறங்காவலர்கள்.

7. திரு. T. N. இராமசாமி கவுடர்
8. „ R ரங்கசாமி, எம். எல். ஏ.
9. „ உ. மர. அய்யாசாமி

A. A. வெங்கடாசலம், B. A.,

செயல் அலுவலர் (தேர்வுநிலை)

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச் செய்த
திருப்பாவை

“உன் தன்னோடு உற்றோமே யாவோம்
உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்”

ஸ்ரீ ஆண்டான் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை

முன்பு கோகுலத்தில் கோபிகைகள் யாவரும் மார்கழி மாதத்தில் விடியற் காலைமிலே எழுந்து, யமுனையில் நீராடி நாத்யாயனி தேவியைப் பூஜித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தங்களுக்கு புருஷனாக வரவேண்டும் என்று வேண்டினார்கள். அம்மாதிரியே தானும் பகவானையே அடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஸ்ரீ ஆண்டான், தன்னை ஒரு கோபிகையாகவும், மற்றவர்களைத் தோழிகளாகவும் பாவித்துக்கொண்டு முப்பது பாடங்களை இயற்றி உள்ளான்.

(மீலஹி ராகம் - அட தாளம்)

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர்!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்களால்!
கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
காமேர்னிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தாள்
நாரா யணனோ நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (1)

மார்கழி மாதத்தின் சிறப்பு: மார்கழி மாதம் வந்து விட்டது. நாம் யாவரும் விடியற்காலத்தில் நீராடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பாடினால் அவன் நமக்கு வேண்டியவைகளை எல்லாம் தருவான். தோழியரே! எழுந்திருங்கள்.

(பந்துவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்)

வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளிரோ; பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி.

நெய்யுண்ணோம்; பாலுண்ணோம்; நாட்காலே நீராடி
மையிட் டெருதோம்; மலரிட்டு நாம்முடியோம்;

செய்யா தனசெய்யோம். தீக்குறளை சென்றோதோம்.
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி.

உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய். (2)

பாவைநோன்பு செய்யும் முறை:- விடியற் காலையில்
நீராடுவோம்; நெய், பால் கலந்த உணவைச் சேர்த்துக்
கொள்ளமாட்டோம்; மையிட்டு, மலரிட்டு அழகு செய்து
கொள்ளமாட்டோம்; தீயவை செய்யோம் இயன்ற வரையில்
ஏழைகளுக்குப் பிச்சையிடுவோம்; இப்பிறப்பினின்றும் உய்யும்
வழியைக் கருதிப் பாவையைப் பூஜிப்போம்.

(பந்துவராளி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி.

நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்களும் மாரிபெய்து.

ஒங்கு பெருஞ்செந்தெ லாடு கயலுகளப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்

தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்

நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய் (3)

நோன்பின் பயன்: இப்படிப் பாவை நோன்பைச்
செய்தால் நாடெல்லாம் தீங்கு இன்றி இருக்கும்; மாதம்
மும்மாரி பெய்யும்; செந்நெல் சிறப்பாக விளையும்; பசுக்கள்
நிரம்பப் பால் கறக்கும்; எங்கும் செல்வம் நிறையும்.

(கரம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றுநீ கைகரவேல்;
 அழியுள் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி
 ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
 பாழியம் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்,
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
 மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (4)

மழையின் வண்மை; நீல நிறக் கண்ணன் போலக்
 கருமேகம் காணப்படுகின்றது. கண்ணனது அருள் சுரக்க
 வேண்டும். உலகில் மக்கள் நன்றாக வாழும்படி மழை
 பொழிய வேண்டும்.

(தோடி ராகம் - குபக தாளம்)

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
 தாய் பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை,
 தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
 தூயோமாய் வந்து நாம் தூமலார்தா வித்தொழுது
 வாயினால் பாடி, மனத்தினால் சிந்திக்க,
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் --
 தீயினில் தூசாகும்; செப்பேலோ ரெம்பாவாய். (5)

கண்ணனது பெயர்ச் சிறப்பு: இம்மாதிரிக் காலையில்
 நீராடிக் கண்ணனைப்பூனை செய்தால் நம்முடைய பாவங்கள்
 யாவும், நெருப்பில் பட்ட பஞ்சு போல அழிந்துபோகும்.

(நூரான ராகம் - ஆதி தாளம்)

புள்ளும் கிலம்பினகாண்! புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ?

பிள்ளாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி,

வெள்ளத் தரையில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்

மெள்ள எழுந்து 'அரி'யென்ற பேரரவம்
உள்ளம் பீகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (6)

பறவைகள் பாடுகின்றன; கோயில் சங்கு முழங்குகிறது
உன் கரதில் விழவில்லையா? முனிவர்களும், யோகிகளும்
துயிலெழுந்து 'அரி நாராயண' என்று பாடுகின்ற ஒலி
உள்ளத்தைக் குளிர்ச் செய்கின்றது, எழுந்து வா.

(நூரான ராகம் - ரூபக தாளம்)

கீசகீ சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணை!

காசும் பிறப்பும் கல்கலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால்

ஓசைப் படுத்த தமிழரவம் கேட்டிலையோ?

நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயணமூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடந்தியோ!

தேச முடையாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய். (7)

'ஆனைச்சாத்தன்' என்னும் பறவை கத்துகிறது, கோபியர்
தயிர் கடையும் பெருமுழுக்கத்தையும் கேசவனைப் பற்றி
நாங்கள் பாடுவதையும் நீ கேட்டுக்கொண்டே படுத்தி-
ருக்கிறாயே! கதவைத் திற, எழுந்து வா.

(புராண ராகம் - ஆதி தாளம்)

கீழ்வானம் வெள்ளென் நெருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண்: மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
பேரவான்போ கின்ருரைப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம்; கோது குலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய்; பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தாளை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுதாம் சேனித்தால்.
ஆவாவென் ருராய்த் தருளேலோ ரெம்பாவாய். (9)

கிழக்கு வெளுத்துவிட்டது. எருமை மாடுகள் கூட
மேயச் சென்று விட்டன. உனக்காக மற்றவர்களையும்
போகாமல் தடுத்து அழைத்து வந்திருக்கின்றேன்; எழுந்திரு
தேவ தேவனைப் பாடினால் அவன் நமக்கு அருள் செய்வான்

(மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்)

குரமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய,
தூபம் கமழத் துயிலனைமேல கண்வளரும்
மாமன் மகளே! மணிக்கதவம் தாழ்த்திறவாய்
மாமர் அவனை யெழுப்பீரோ? உம்மகள்தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
'மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த' நென்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்ப வாய். (9)

மகளே! கதவைத் திற, மாமி! அவனை எழுப்புகள்.
அவள் என்ன ஊமையோ? செவிடோ? அரைத்தூக்கமோ?
அல்லது மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன் என்று
எப்பொழுதும் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததால் மெய் மறந்து
விட்டாளோ?

(அஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற மும்மயம்
மாற்றமும் தாரர்ரோ, வாசல் திறவந்தார்?

நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன் நம்பால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனல்; பண்டொருநாள்

சூற்றத்தின் வாய்வி ழந்த கும்ப கரணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?

ஆற்ற அனந்த லுடையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். (10)

நாங்கள் இவ்வளவு சொல்லியும் நீ கதவைத் திறக்காமல்
இருக்கலாமா? கும்பகர்ணன், தூக்கத்தில் உனக்குத் தோற்றுத்
தனது துயிலை உனக்குத் தந்தானோ? இனியேனும் வந்து
கதவைத் திற.

(ஸஹாநா ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து,
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச் செய்யும்

குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதாராய்,

சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட,

சிறுதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய் (11)

செல்வப் பெண்ணே! உன் தோழியர்களாகிய நாங்கள்
எல்லோரும் உன் வீட்டுமுற்றத்தில் வந்து நின்று கண்ணன்
புகழைப் பாடுகின்றோமே, இது கேட்டும் நீ உறங்குவது ஏன்?

(கேநார கௌள ராகம் - ஆதி தாளம்)

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
 நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
 நனைத்தில்லம் சேருக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
 பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
 மனத்துக் கினியானைப் பாடவும் நீ வாய்திறவாய்;
 இனித்தா னெழுந்திராய், ஈதென்ன பேருறக்கம்!
 அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்
 செல்வனின் தங்கையே; நங்கள் யாவரும் உன் வீட்டு
 வாசலில் பனிதலையில் விழுமாறு நின்று இராமனைப்பாடுகிறோம்
 இதைக் கேடும் எழுந்திராமல் தூங்குகின்றாயே இஃது
 என்ன அதிசயம்.

(அடாண ராகம் - நரக தாளம்)

புள்ளின்வாய் கிண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
 கிள்ளிக் கனைந்தானைக் கிர்த்திமை பாடிப்போய்ப்
 பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கர்
 வெள்ளி யெழுந்து விடாழ் முறங்கிற்று;
 புள்ளும் சிலம்பினகாண்; போதிக் கண்ணினாய்!
 குள்ளக் குளிரக் குடைத்து நீ ராடாதே
 புள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால்
 கள்ளம் தவிரந்து கலந்தேலோ ரெம்ப வாய்? (13)
 சுக்கிரன் உதயமாகி விட்டது குரு மறைந்து விட்டது
 பறவைகள் ஒலிக்கின்றன. பெண்கள் யாவரும் பகவானைக்
 படிக்கொண்டே நோன்பு நோற்கும் இடத்திற்கு வந்து
 விட்டார்கள் நீ மட்டும் நீ ராடாமல் படுக்கையிலேயே
 கிடக்கிறாயே! எழுந்திரு

(ஸராங்க ராகம் - ஆதி தாளம்)

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வானியுள்
 செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பலவாய் கூம்பின
 செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர் (காண்)
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்;
 எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
 நங்காய்! எழுந்திராய்; நாணதாய்! நாவுடையாய்!
 சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
 பங்கயக் கண்ணனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் (14)

உங்கள் வீட்டுக் கொல்லைப்புறத்தில் உள்ள குளத்தில்
 செங்கழு நீர் மலர்ந்து விட்டது ஆம்பல் குவிந்து விட்டது
 குறவிகள் கோயில் கதவு திறப்பதற்காகச் சென்று விட்டார்கள்
 எங்களை முன்னதாகவே வந்து எழுப்புவாதகச்சொன்ன
 உனக்கு வெட்கமில்லையா? சங்குச் சக்கரங்களைக் கையில்
 ஏந்திய தாமரைக் கண்ணனைப் பாட எழுந்திரு.

(ஸௌராஷ்ட்ர ராகம் - அட தாளம்)

எல்லே! இளங்கிளியே இன்னம் உறங்குதியோ?
 சில்லென் றழையேன்மின், நங்கைமீர் போதர்கின்றேன்
 வல்லைஉன் கட்டுரைகள், பண்டேஉன் வாயறிதும்!
 வல்லிர்கள் நீங்களே, நானேதா னாயிடுக!
 ஒல்லைநீ போதாய்; உனக்கென்ன வேறுடையை?
 எல்லாரும் போந்தாரோ? போந்தார் போந்
 தெண்ணிக்கொள்

வல்லாளை கொள்ளுனை, மாற்றுரை மாற்றழிக்க
 வல்லாளை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய், (15)
 தோழிகள்: அடி சிளியே! இன்னுமா உறங்குகின்றாய்?
 படுத்திருப்பவன; சில்லென்று கூப்பிடாதீர்கள்; வருகிறேன்
 தோழிகள்: நீ மிகவும் கெட்டிக்காரி, எழுந்து வா: வாயாடி

படுத்திருப்பவன்: நீங்கள் தாம் வாயாடிகள்

தோழிகள்: சரி சரி! எழுந்து வா.

படுத்திருப்பவன்: எல்லோரும் வந்து விட்டார்களோ?

தோழிகள்: எல்லோரும் வந்து விட்டார்கள். வந்து எண்ணிக்கொள், மாயனைப் பாடுவோம்.

(யமுனா கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பனுடைய

கோயில்காப் பானே! கொடித்தோன்றும் தேரண
வாயில்காப் பானே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்;

ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை

மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்;

தூயேமாய் வந்தோம், துயிலெழப் பாடுவான்!

வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றுகே, அம்மா! நீ

நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய். (16)

கோகுலத்தின் தலைவனான நந்த கோபனுடைய வாயில்
காப்பானே! நாங்கள் கண்ணனை எழுப்புவதற்காக வந்திருக்-
கிறோம். நாங்கள் வருவதை நேற்றே அவன் ஒப்புக்
கொண்டான். கதவைத் திறப்பாயாக.

(யமுனா கல்யாணி ராகம் - ருபக தாளம்)

அம்பரமே, தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்

எம்பெருமான் நந்தகோ பாலா, எழுந்திராய்;

கொம்புளர்க் கெல்லாம் கொழுந்தே! குவளினக்கே!

எம்பெரு மூட்டி! யசோதாய்! அறிவுராய்;

அம்பர மூடறுத் தோங்கி உலகளந்த

உம்பர்கோ மானே! உறங்காது எழுந்திராய்!

செம்பொற் கழலடிச் செவ்வா! பலதேவா!

உம்பியும் நியும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய். (17)

அறம் செய்யும் நந்தகோபனே! யசோதையே!
கண்ணனே! பலதேவனே! துயில் நீங்கி எழுந்தருள்க!

(ஸாவேரி ராகம் - 'ஆதி தாளம்)

உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நந்தகோ பாலன் மருமகளே! நப்பின்னும்!
கந்தம் கமழும் குழல்! கடைதிறவாய்,
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண்: மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்:
பந்தார் விரலின் மைத்துனன் பேர்பாடச்
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்துதிறவாய், மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (18)

நந்தகோபன் மருமகளான நப்பின்னையே! கோழியும்
குயிலும் கூவின. உன் நாயகனான கண்ணனைப் பாட
வந்திருக்கிறோம். எழுந்து கதவைத் திறவாய்.

(ஸ்ரீ ராகம் - ஆதி தாளம்)

குத்து ளளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்;
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீ உன் மனனனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்.
எத்தனை யேனும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்;
தத்துவ மன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய். (19)

கட்டில்மேல் நப்பின்னையுடன் படுத்து உறங்கும் கண்ணா!
வாய் திறந்து பேசு, நப்பின்னையே; இன்னும் எவ்வளவு
நேரம் அவனை உறக்கம் தெளியாமல் வைத்திருப்பாய்/
அவனைச் சிறிதும் பிரியமாட்டாயா? இது தகுதியற்றது.

(தேசி ராகம் - ஆதி தாளம்)

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்!
செப்ப முடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்!
செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்;
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துடன் மணுளனை
இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய் (20)

தேவர்களின் துயர் தீர்ப்பவனே! துயில் எழு. துஷ்டரை
அடக்குபவனே! எழுந்திரு. நப்பின்னையே! விழித்துக்கொள்,
விசிறியும், கண்ணாடியும் அளித்துக் கண்ணனை எங்களுடன்
நீராட அனுப்புக.

(காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றூத பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறும்;
ஊற்ற முடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்;
மாற்றூர் உனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்
ஆற்றது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்
பாத்திரங்கள் வழியுமாறு பால் சொரியும் பசுக்களையுடைய
நந்தகோபன் மகனே! எழுந்திரு, உன் பகைவர் பலமிழந்து
உன்னைச் சரண் அடைவது போல் நாங்களும் உன் வாசலில்
வந்து உன் புகழ் பாடுகின்றோம். நீ எழுந்து வந்து அருள்க.

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான

பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே

சங்க மிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்;

கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே

செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?

திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்

அங்க ணிரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்

எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய் (22)

உன்னிடம் தோல்வியடைந்த பகையரசர் யா வரு ம்
உன்னடியில் வந்து காத்து நிற்கின்றனர். அதைப்போல
நாங்களும் வந்தோம் சந்திர சூரியர்களைப் போன்ற உன்
திருக்கண்களைத் திறந்து எங்களைப் பார்த்தருள்க. எங்கள்
பாபங்கள் அகலும்.

(அடாண ராகம் - ஆதி தாளம்)

மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்

சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து

வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி

மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்

போதருமா போலே, நீ பூவைப்பூ வண்ண! உன்

கோயிலின்று இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்

சீரிய சிங்கா சனத்திருந்து யாம்வந்த (புடைய

காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய். (23)

மாரிக் காலத்தில், மலைக் குகையில் தூங்கும் சிங்கம்
எழுந்து கம்பீரமாக வருவது போல, நீயும் எழுந்து வந்த
சிங்காதனத்தில் அமர்ந்து நாங்கள் வந்த காரியத்தை
விசாரித்து அறிந்து அருள் செய்க.

(ரியாகடை ராகம் - ஆதி தாளம்)

அன்றிவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி!
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை சென்றாய்! திறல்
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி (போற்றி!)
கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல்போற்றி,
குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி,
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம்; இரங்கேலோ ரெம்பாவாய் (24)

முன்று அடி களால் முவுலகங்களையும் அளந்தவனே! உன்
திருவடிகளை வணங்குகிறோம். இலங்கையை அழித்த உனது
திறமையைப் போற்றுகிறோம், சகடாசுரனை அழித்தவனே!
கன்று உருவில் வந்த வ த் சாசுரனைக் கொன்றவனே!
கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்தவனே! வணக்கம்!
உன் ஆயுதங்களுக்கு வணக்கம் உன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து
நாங்கள் வேண்டுவதைப் பெறவே இன்று வந்தோம்.
எங்களுக்கு அருள் புரிக.

(சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்)

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோ நிரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளரத்
தரிக்கிலா னுகித்தான் தீங்கு நினைந்த
கருத்தைப் பிழைபித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம்; பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யம்பாடி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் (25)

வடமதுரையில் தேவகியின் மகனாய்ப் பிறந்து கோகுலத்தில்
யசோதையின் மகனாய் ஒளிந்து வளர்ந்தவனே! கேடு
நினைத்த கம்சனுக்கு நெருப்புப்போல இருந்தவனே!

உன்னை வேண்டி வந்துள்ளோம் எங்களுக்குத் தேவையான
வற்றை அளிப்பாயாக நாங்கள் உன் புகழ்பாடி வருத்தம்
தீர்ந்து மகிழ்ந்து வாழ்வோம்.

(அரரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழி நீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன, கேட்டியேல்
ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்குமுரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துள் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே;
சாலப் பெரும்பறையே, பல்லாண் டிசைப்பாரே.
கோல விளக்கே, கொடியே, விதானமே,
ஆலின் இலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய். (26)

மாலே! மணிவண்ணா! சங்கங்கள் முழங்குதல், பறைகள்
ஒலித்தல், பல்லாண்டு பாடுதல், மங்கல விளக்கு. கொடிமேல்
கட்டி, விரிப்பு முதலியன மார்கழி நீராட்டத்திற்குத் தேவை.
எங்களுக்கு அவற்றை நீ அருள வேண்டும்.

(அநந்தரைரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! உன் தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறும் சம்மானம்;
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சூடகமே, தோள்வளையே, தோடே, செவிப்பூவே,
பாடகமே, என்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்;
ஆடை யுடுப்போம்; அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (27)

கோவிந்தா! இந்த நோன்பை நோற்பதால் நாங்கள்
பெறும் பரிசு மிகச் சிறந்தது நல்ல பல ஆபரணங்களை
அணிவோம் மலர் சூடுவோம், புதிய ஆடை உடுப்போம்.
பாலும் நெய்யும் கலத்து சோறு உண்போம்.

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந் துண்போம்;

அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து உன் தன்னைப்
பிறவி பெறுத்தனை புண்ணியம் யாழுடையோம்;

குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்க ஒழியாது;

அறியாத பிள்ளை னோம் அன்பினால் உன் தன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறியருளாதே.

இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய் (28)

இறைவா! நாங்கள் இடையர்கள்! பசுக்களை காட்டிற்கு
ஒட்டிச்சென்று மேய்ப்பவர்கள்! அறிவு அற்றவர்கள், ஒரு
குறையும் இல்லாத கோவிந்தா! நீ எங்களுடன் பிறவி
எடுக்கும் புண்ணியம் செய்திருக்கிறோம் உன்னுடன் கூடி
வாழும் இந்த உறவை ஒழிக்க முடியாது! நாங்கள்
அறியாமையினால் உன்னைச்சிறுவுவர்களைக் கூப்பிடுவதைப்போல்
கூப்பிடுவதைப் பற்றிக் கோபம் கொள்ளாதே.

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து, உன்

பொற்று மரையடியே போற்றும் பொருள்களாய்,

பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ

குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது;

இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுநான் கோவிந்தா!

எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன் தன்னோடு

உற்றோமே யாவோம்; உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்;

மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய் (29)

கோவிந்தா! விடியற்காலையில் வந்து நமங்கள்! உன்னை
வழிபடும் காரணத்தைக் கூறுகிறோம். மாடுமேய்க்கும்
இடையர் குலத்தில் பிறந்த நீ உன்னைச் சார்ந்த எங்களை
உன் அடிமைகளாகக் கொள்ளாமலிருப்பது தகுதி ஆகாது.

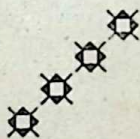
ஏதோ இன்று மட்டுமன்று இன்னும் எவ்வளவு பிறவி
எடுத்தாலும் உன்னோடு கூடியிருப்போம். உனக்கே அடிமைகள்
ஆவோம் மற்ற விருப்பங்கள் எங்கள் மனத்தில் தோன்றாதபடி
அருள் செய்வாயாக.

(சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை,
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை
(சொன்ன
சங்கத் தமிழ்மலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்

செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற் நிற்புறுவ ரெம்பாவாய் (20)

கோபாலனைக் கோபியர் வழிபட்ட மார்கழி தோன்பு
முடித்த விதத்தை ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான் மகளான
கோதை பாடியருளினாள். இந்த முப்பது பாடல்களையும்
பாடுவோர் திருமாலின் திருவருளை எங்கும் பெற்று
இன்புறுவார்;

குழந்தைகள் காலையில் படுக்கையைவிட்டு
எழுந்தவுடன் அடியிற்கண்ட பாசுரத்தைச்
சொல்லித் துதிக்கவும்

சிற்பஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து, உன்
பொற்ரு மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது;
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகரண் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறனிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே யாவோம்; உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்;
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

குறையில்லாத இன்ப வாழ்வு அடைவார்கள்
என்பது நிச்சயம்.

திருப்பாவை - 29.

ஸ்ரீ மானிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த
திருவெம்பாவை

“உன்குழப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம்; ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்”

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும்வாள் தடங்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி
(போய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே, விம்மிவிம்மி, மெய்ம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள், கிடந்தாள்; என் னே! என் னே!

ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய் (1)

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத சிவபெருமானை நாங்கள்
பாடுகிறோம். அதைக் கேட்டுக்கொண்டே நீ இன்னும்
தூங்குகிறாயே! உனக்குக் காது வன்மை மிக்கதா? இங்கேபார்
மகாதேவன் வாழ்த்தைக் கேட்டவுடன் ஒரு பெண் தன்னை
மறந்து கிடக்கிறாள் அப்படியிருக்கநீ மாத்திரம் ஏன் இப்படித்
தூங்குகியும்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போது எப்போதுஇப் போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய் நேரிழையீர்

ஃ! சி இவையுஞ் சிலவோ? வினையாடி

ஏசு மிடம்ஈதோ? விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன், சிவலோகன், தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனாக் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய் (2)

தோழியர்: பெண்ணே! சிவபெருமானிடம் அன்புகொண்டு

எப்பொழுதும் அவனைப்பற்றிப் பாடவேண்டாமா? நீ

ஏன் படுக்கையில் பற்றுக்கொண்டாய்

படுத்திருப்பவள்: தோழியே, சீ! சீ! இப்படி எல்லாம் பேசலாமா? இதுவா வினையாடும் இடம்?

தோழியர்; ஈசனிடத்து நமது பகதியைப் பெருக்குவோம் நாம் யார்? ஈசனுக்கு அன்பர், எழுந்திரு.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந் தெதிரெழுந்தேன் அத்தன், ஆனந்தன், அமுதனென்றள்ளுநித்

தித்திக்கப் பேசுவாய், வந்துன் கடைதிறவாய், பத்துடையீர்! ஈசன் பழஅடியீர்! பாங்குடையீர்!

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தூட்கொண்டாற் பொல்லாதே? எத்தோநின் அன்புடைமை? எல்லோ மறியோமோ?

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை?

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்

தோழியர்; முத்துப் போன்ற பற்களை உடையவளே! இதற்கு முன் சிவபிரானை வாயார வாழ்த்திய நீ எழுந்து கதவு கூடத் திறக்கவில்லை.

உள்ளிருப்பவள்: நீங்கள் வெகுகாலமாகச் சிவபக்தி கொண்டவர்கள். நான் புதியவன். எனது சிறுமையைப் போக்கி ஆட்கொள்வது தீங்கன்று.

தோழியர். உன் பக்தியை நாம் அறிவோம், இறைவனைப் பாடுவோம் எழுந்துவா

ஒண்ணித் தில நகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ? வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?

எண்ணிக்கொ ள்ளவா சொல்லுகாம் அவ்வளவும் கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக் கொருமருந்தை, வேத விழுப்பொருளைக் கண்ணுக் கினியானைப் படிக்கசிந்துள்ளம்

உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டாம்; நீயேவந்

தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய் (4)

தோழியர்; பெண்ணே! உனக்கு மட்டும் இன்னும் பொழுது புலரவில்லையா?

படுக்கையிலிருப்பவள்: எல்லோரும் வந்துவிட்டாரோ?

தோழியர் : எண்ணிச் சொல்கிறோம் நீ தூங்கிக் காலத்தை
 வீணுக்காதே வேதப் பொருளான இறைவனைப் பாடி
 உருகும் நாங்கள் எண்ணமாட்டோம் நீயே வந்து
 எண்ணிக்கொள். குறைந்தால் மீண்டும் தூங்கு
 மாலறியா நான்முகனுங் காணு மலைமினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொங்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ! கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியாள்
 ஞாலமும் நம்மை ஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
 ஓலமிடினு முணராய். உணராய்காண்.
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய் (5)

‘திருமாலும் பிரமனும் அறியாத பரமேசுவரனை நாம்
 அறிவோம்’ என்று பொய் பேசுபவளே! கதவைத் திற
 ஒருவராலும் அறியமுடியாதவனைப் பாடுவதைக் அறிய
 முடியாலைவனைப் பாடுவதைக் கேட்டும் விழிக்காதவளே
 இதுவோ உனது தன்மை! எழுந்திரு
 மானே! நீ நென்னலை நானாவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றே
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியாள்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட். கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கேனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்
 ‘நானாக்கு நானே வந்து உங்களை எழுப்புகிறேன்’
 என்று நேற்றுச் சொல்லிய நீ இன்னும் வெட்கம் இல்லாமல்
 தூங்குகிறயே? இன்னும் பொழுது விடியவில்லையா? தானே
 வந்து ஆட்கொள்ளும் இறைவன் திருவடிகளைப் பாடும்
 எங்களுக்குப் பதில் கூறு எழுந்துவா ஈசனைப் பாடுவோம்.
 அன்னே இவையுஞ் சிவவோ? பலவமரர்
 உன்னற் கரியா னொருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னுள்ள னுமுன்னந் தீசேர்மெழு கொப்பாய்;

என்னனை என்னையன் இன்னமுதென் நெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேரும்; இன்னந்துயிலுதியோ;
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்;

என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய் (7)

பெண்ணே! வினையாடுகிறாயா என்ன? சிவபெருமானது
சங்கு முதலிய திருச்சின்னங்களின் ஒலியைக் கேட்டாலே
'சிவ' என்று கூறுவாய்! மனம் உருகப் பாடுவாய்! அப்படிப்
பட்ட உனக்கு இன்று என்ன நேர்ந்தது? நாங்கள் அவனைப்
பாடும்பொழுது நீ கொடிய மனமுடையவர் போலக் கிடக்
கின்றாயே! என்னே தூக்கத்தின் தன்மை!

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்;

ஏழி லியம்ப இயம்பும்வென் சங்கெங்கும்;

கேழில் பாஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிடையோ
வாழியீ தென்ன ஷறக்கமோ? வாய்திறவாய்!

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ?

ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

ஏழைபங் காளனையே பாடோலார் எம்பாவாய் (8)

கோழி கூவுகிறது. பறவைகள் ஒலிக்கின்றன. சங்கு
முழங்குகிறது பாஞ்சோதியை நாங்கள் பரடினோம் உனக்குக்
கேட்கவில்லையா? இஃது என்ன தூக்கம்? வாயைத்
திறக்காமல் இருக்கிறாயே! இது சரியா? ஏழை பங்காளனைப்
பாட வேண்டாமா? எழுந்திரு.

முன்னைப் பழம்பொருட்டாகும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே!

உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தாள்பணிவோம்; ஆங்கவர்க்கே

பாங்காவோம்

அன்னவரே எங்கணவராவார்; அவருகத்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்;

இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்,

என்ன குறையு மிலோமேலோர் எம்பாவாய் (9)

உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னரேயே இருந்த பழம் பொருளே! பின்னால் தோன்றிய புதுமைப் பொருட்கும் புதுத்தன்மையனே! உன்னைத்தலைவனாகப் பெற்ற நாங்கள் உன் அடியார்களது பாதம் பணிவோம். அவர்கள் சொற்படி நடப்போம். இந்த விதமாக எங்களுக்கு அருளினால் நாங்கள் குறைவற்றவர்கள் ஆவோம்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்;

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே பேதை ஒருபால்; திருமேனி ஒன்றல்லன்;

வேதமுதல்; விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும், ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்;

கோதில் குலத்தான் கோயில் பிணுப்பிள்ளைகள் ஏதவனார்? ஏதவன்பேர்? ஆகுற்றார்? ஆர் ஆயலார்?

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய் (10)

அவனுடைய திருவடிகள் பாதாளத்தையும் கடந்து உள்ளன. அவனது முடி எல்லாப் பொருள்களையும் தாண்டி மேலே உள்ளது. உடலில் ஒரு பாதி உமை. எல்லாப் பொருள்களிலும் உள்ளவன். வேதம் முதலியவற்றாலும் புகழ முடியாதவன் அடியவர் உள்ளத்தில் இருப்பவன்; அவ்னுக்கு ஊர், பேர், உற்றார், ஆயலார் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்.

கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி, ஐயா! வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற் செய்யா! வெண்ணிருடி! செல்வா! சிறுமவுங்குல் மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!

ஐயா! நீ ஆட்கொண்டருளும் வினையாட்டில் உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம் எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். (11)

வெண்ணீறு அணிந்துள்ள பெருமானே! பரம்பரை அடிமைகளாகிய நாங்கள் நீராடி உன் பாதங்களைப் பாடி வருகிறோம். பார்வதி மணாளனே! நீ அடியார்களை ஆட்கொண்டருளும் வழிகளில் சென்றோம்; எங்கையும் நலவழிகாட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஆர்த்த பிறனித் துயர்கெடாநா மார்த்தாடும்
 தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்திவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி,
 வார்த்தையும் பேசி, வணைசிதம்ப, வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய: அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்ப
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி, இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். (12)

ந ம து பிறனிப் பிணி நீங்குவதற்காகவே இறைவன்
 சிதம்பரத்தில் கூத்தாடுகிறான். அவனது ஆக்கல், காத்தல்
 அழித்தல் என்னும் மூன்று வினையாட்டுக்களையும் வாழ்த்தி;
 பொய்கையில் நீராடிவோமாக.

பைங்குவளைக் கார்மலரால், செங்கமலப் பைம்போதால்,
 அங்கங் குருகினத்தால், பின்னும் அரவத்தால்,
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்,
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் பேரன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலர்ந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர்எம்பாவாய் (13)

இந்தக் குளம் கரிய நிறமுள்வ கருங்குவளை மலர்களையும்
 சிவந்த தாமரை மலர்களையும்கொண்டு அழகாக இருக்கிறது,
 இது பார்வதியும் பரமேசுவரனும் சேர்ந்து இருப்பதுபோல்
 இருக்கிறது இப் பொய்கையில் நாம் நீராடுவோமாக.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புளலாடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப் பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந் தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை தன்
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோர் எம்பாவாய். (14)

நம்மைக் காப்பாற்றுகின்ற நடராஜப்பெருமாளையும்,
சிவகாமி அம்மையையும் பாடிக்கொண்டே தீராடுவோமாக.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்

சீரொருகால் வாயோவான், சித்தங் களி கூர

நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்

பாரொருகால் வந்தனையான்: விண்ணோரைத் தான்

பணியான்

பேரையத் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம் றும்

ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தான்

வாருருவப் பூண்முலையீர்! வாயார நாம் பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

சிவபெருமானிடம் பக்திப் பித்துக்கொண்டவர்கள் வேறு
ஒன்றையும் நினைக்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட எம்பெரு
மனிடன் திருவடிகளை வாயாரப் பாடி தீராடுவோமாக.

மூன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புகுவம்

என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவினா எங்கோமான் அன்பர்க்கும்

முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய் (16)

பார்வதியின் தீல நிறப் போன்று விளங்கும் தீருண்ட
மேகமே! பரமேசுவரன் அடியார்களுக்கு அருள் சுரப்பது
போல் மழையைப் பொழிக.

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால்' தேவர்கள்டால்

எங்கும் இளாததோர் இன்பம் நம் பாலதாக்

கொங்குண் கருங்குழவி! நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகளை

அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை

நாங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். (17)

திருமாலிடமும், பிரமனிடமும் பிற தேவர்களிடமும் காண்
முடியாத பேரின்பத்தைச் சிவபெருமான் நமக்கு அளித்து
அருள் செய்துள்ளான், அவனைப் பாடி நீராடுவோமாக

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைப் றற்றூற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமதல்ப்
பெண்ணா டி ஆணாய் அலியாய் பிறங்கொளிகேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி மீத்தனையும் வேருகிக்
கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே! இப் பூம்புனல்பாய்த் தாடேலோர்
எம்பாவாய்

திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன்
திருவடிகளில் தேவர்கள் வணங்குகின்றனர். அப்பொழுது
அவர்களின் முடிகளில் உள்ள இரத்தினங்களின் ஒளி
குறைந்தன. அதுபோல சூரியன் உதிக்கவும் நட்சத்திரங்கள்
ஒளி குன்றின. பெண், ஆண், அலி, விண், மண் மற்றும்
யாவாமாகியுள்ள கடவுளின் கழல் பாடி நீராடுவோமாக.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்,
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்!
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க:
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க:
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்,
எங்கெளிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய்

குழந்தைகளின் துன்பத்தை நீக்கி இன்பத்தைக்கொடுப்பவள் தாய்தான், நாங்கள் குழந்தைகள், நீயே தாய் எங்கள் விருப்பத்தை நீதான் நிறைவேற்ற வேண்டும். எம் கைகள் உன் அடியார்க்கே திருப்பணி செய்ய வேண்டும். எம் கண்கள் உன்னையே காணவேண்டும். இந்த கோரிக்கையை எமக்கு அருளினால், கதிரவன் எந்தத் திசையில் உதித்தால் என்ன? எலுவும் ஒன்றே.

போற்றி! அருளுக, நின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி! அருளுக, நின் அந்தமரம் செந்தளிர்கள்

போற்றி! எல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றி! எல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்

போற்றி! எல்லாவுயிர்க்கும் ஈறும் இணையடிகள்

போற்றி! மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்

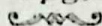
போற்றி! யாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் மலர்கள்

போற்றி! யாம் மார்கழி நீராடேலோர் எம்பாவாய் 20

“பரமேசுவரனின் திருவுடிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி யாயும் அந்தமாயும் உள்ளவை; தோற்றம், காப்பு, அழிவு முன்றுக்கும் காரணமானவை” பிரபன், விஷ்ணு முதலானவர்களாலும் காண முடியாதவை நாங்கள் உய்யுமாறு ஆட்கொண்டு அருள் செய்யும் பொற்பாதங்கள்” என்று பாடி இந்த மார்கழி மாதத்தில் நீராடி வணங்குவோம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலயத்தில் அபிஷேகம் மற்றும் இதர கட்டணங்கள்.

கோயில் பூஜா காலம்.

1. காலசந்தி	...	காலை	6 மணி
2. உச்சிக்காலம்	...	பகல்	12 மணி
3. சாயரட்சை	...	மாலை	6 மணி

இதர கட்டணங்கள்.

1. அபிசேகம்	...	ரூ	2-00
2. தனி அனுமதி (திருவிழா சமயம் நீங்கலாக)	...	ரூ.	1-00
3. முடி காணிக்கை		ரூ.	1-50
4. லாரி, பஸ் பூசை	...	ரூ	5-00
5. மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர் பூசை	...	ரூ.	2-00
6. அம்மனிடம் வரம் கேட்டல்	...	ரூ.	2-00
7. அம்மன் திருவுருவப்படம்
(பாஸ் போர்ட் சைஸ்)	...	ரூ.	0-50
8. அம்மன் திருவுருவப்படம்
(போஸ்ட் கார்டு சைஸ்)	...	ரூ.	1-50
9. திருத்தல வரலாறு	...	ரூ.	1-25

திருவிழா சமயம்.

1. தனி அனுமதி (குண்டம் மற்றும் மறுபூசை
நாட்கள் மட்டும்)	...	ரூ.	2-00
2. பிரசாதம் (தயிர் சாதம், புளி சாதம்)	...	ரூ.	0-75
3. மிரவணை (மரச் சப்பரம்)
சக்திவேல் எடுத்தல்	...	ரூ.	2-00
4. மிரவணை (வெள்ளிச் சப்பரம்)
சக்திவேல் எடுத்தல்	...	ரூ.	5-00

இதர பூசை.

அம்பாளுக்கு தங்கக் கவசம், மூலவருக்கு
சாத்துபடி செய்ய ... ரூ. 51-00

முக்கிய திருவிழா.

தமிழ் மாதம் பங்குனிக் குண்டம் திருவிழா (ஆங்கில மாதம்
மார்ச்சு அல்லது ஏப்ரல்).

விடுதியின் பெயர்	நாள் 1-க்கு வாடகை	குறிப்பு.
1. யாத்ரீகர்கள் விடுதி (எண். 1 முதல் 8) (ஒரு விடுதிக்கு ஒரு படுக்கை வசதி 8 மின் விசிறி கொண்டது)	ஒரு விடுதிக்கு ரூ. 5/- வீதம்	..
2. சரஸ்வதி நிவாஸ் (எண். 11 & 12) (ஒரு விடுதிக்கு ஒரு படுக்கை வசதி 8 மின் விசிறி கொண்டது)	ஒரு விடுதிக்கு ரூ. 7/- வீதம்	..
2. டீலக்ஸ் விடுதிகள் (எண். 9 & 10) (ஒரு விடுதிக்கு ஒரு படுக்கை வசதி 8 மின் விசிறி மற்றும் சுடு தண்ணீர் வசதியுடன்)	ஒரு விடுதிக்கு ரூ. 15/- வீதம்	..

கல்யாண மண்டபம்

- திருக்கல்யாண மண்டபம்
திருமணம் செய்ய 24 மணி நேரம் ... ஒரு நாளைக்கு வாடகை ரூ. 150/-
- சத்திரங்கள் (1 முதல் 5 முடிய) ... ஒரு சத்திரத்திற்கு நாள் 1-க்கு வாடகை
ரூ. 20/- வீதம்

குறிப்பு:- மேற்கொண்டு எல்லா விவரங்களுக்கும் திருக்கோயில் சமீபம் இருக்கும் அலுவலகத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும். திருக்கோயிலுக்கு செலுத்த வேண்டிய காணிக்கை முதலான தொகைகளை நிர்வாக அதிகாரி அவர்கள் விலாசத்திற்கு அனுப்பவும், நேரடியாக செலுத்துபவர்கள் திருக்கோயில் அலுவலகத்தில் செலுத்தி இரசீது பெற்றுக்கொள்ளக் கோரப்படுகிறது.